Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

VERORDENING (EG) Nr. 2090/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 2002

houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad ten aanzien van de fysieke controle bij de uitvoer van landbouwproducten waarvoor een restitutie wordt toegekend

(PB L 322 van 27.11.2002, blz. 4)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Verordening (EG) nr. 444/2003 van de Commissie van 11 maart 2003	L 67	3	12.3.2003
►**M2**	Verordening (EG) nr. 1429/2003 van de Commissie van 11 augustus 2003	L 203	13	12.8.2003
►**M3**	Verordening (EG) nr. 909/2004 van de Commissie van 29 april 2004	L 163	61	30.4.2004
►**M4**	Verordening (EG) nr. 1454/2004 van de Commissie van 16 augustus 2004	L 269	9	17.8.2004

▼B

VERORDENING (EG) Nr. 2090/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 2002

houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad ten aanzien van de fysieke controle bij de uitvoer van landbouwproducten waarvoor een restitutie wordt toegekend

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad van 12 februari 1990 inzake de controle bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties of andere bedragen ([1]), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 163/94 ([2]), en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 2221/95 van de Commissie van 20 september 1995 houdende nadere bepalingen ter toepassing van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad ten aanzien van de fysieke controle bij de uitvoer van voor een restitutie in aanmerking komende landbouwproducten ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2655/1999 ([4]), is ingrijpend gewijzigd. Ter wille van de duidelijkheid en de administratieve doeltreffendheid verdient het derhalve aanbeveling de op dat gebied geldende regelgeving te herwerken en daarin enkele wijzigingen aan te brengen die blijkens de ervaring wenselijk zijn.

(2) De reeds bestaande controlemaatregelen moeten in aanmerking worden genomen, met name die welke getroffen zijn in het raam van Verordening (EG) nr. 2298/2001 van de Commissie van 26 november 2001 houdende nadere voorschriften voor de uitvoer van producten voor levering als voedselhulp ([5]), en van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ([6]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/2002 ([7]).

(3) De Commissie heeft in haar aanvullend verslag aan de Raad ([8]) over de toepassing van Verordening (EEG) nr. 386/90 nadrukkelijk haar voornemen te kennen gegeven het in artikel 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 386/90 bedoelde begrip „fysieke controle” nauwkeurig te omschrijven om tot een eenvormige toepassing van de communautaire regelgeving in de lidstaten te komen.

(4) Om de controlemiddelen beter te benutten, dienen bij de berekening van het minimumpercentage te verrichten controles de uitvoeraangiften die betrekking hebben op kleine hoeveelheden of een laag restitutiebedrag buiten beschouwing te blijven.

(5) Uit onderzoek van de laboratoriumtests is gebleken dat minder tests hoeven te worden uitgevoerd wanneer bevredigende resultaten, die verkregen zijn door herhaaldelijk onderzoek, betrekking hebben op hetzelfde product van dezelfde exporteur.

(6) Er moet een regeling worden vastgesteld voor de gevallen waarin het aantal uitvoertransacties dat door een douanekantoor wordt verwerkt, uiterst gering is.

(7) Het aandeel van de restituties voor producten die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, in het totale restitutiebedrag is

([1]) PB L 42 van 16.2.1990, blz. 6.
([2]) PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2.
([3]) PB L 224 van 21.9.1995, blz. 13.
([4]) PB L 325 van 17.12.1999, blz. 12.
([5]) PB L 308 van 27.11.2001, blz. 16.
([6]) PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11.
([7]) PB L 183 van 12.7.2002, blz. 12.
([8]) PB C 218 van 12.8.1993, blz. 14.

▼B

gering, terwijl voor die producten relatief veel fysieke controles worden verricht. Om de controlemogelijkheden beter te benutten, moet dat verschil worden verkleind, met name door een verlaging van het controlepercentage voor de producten die niet onder bijlage I vallen.

(8) In grote havens, waar de soorten producten en de exporteurs zeer talrijk zijn, krijgen voor uitvoer bestemde goederen een andere behandeling dan in douanekantoren waar een klein aantal soorten producten van slechts enkele exporteurs wordt behandeld. In deze kantoren worden uitgevoerde goederen veel scherper gecontroleerd. Voor die douanekantoren moet ermee rekening worden gehouden dat de selectie van de partijen voor fysieke controle plaatsvindt op basis van een kleinere representatieve steekproef.

(9) Om het substitutierisico te beperken, moeten alle vervoermiddelen of colli worden verzegeld, behalve in gevallen waarin de identificatie van de producten op een andere wijze kan worden gewaarborgd.

(10) Er dienen maatregelen te worden genomen om te allen tijde te kunnen vaststellen of het controlepercentage van 5 % is bereikt.

(11) In artikel 912 quater van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2002 ([2]), is bepaald in welk kantoor van bestemming het controle-exemplaar T5 moet worden overgelegd om het gebruik en/of de bestemming van de goederen te controleren. Derhalve moet worden bepaald dat, wanneer het douanekantoor van uitgang niet het kantoor van bestemming van de T5 is, het laatstgenoemde kantoor de substitutiecontrole moet uitvoeren.

(12) Wegens het gevaar voor substitutie wanneer de uitvoeraangifte door een in het binnenland gevestigd douanekantoor van een lidstaat wordt aanvaard, moet een door het douanekantoor van uitgang uit het grondgebied van de Gemeenschap te verrichten minimumaantal „substitutiecontroles” worden vastgesteld. Wegens de plaats waar deze subsitutiecontroles plaatsvinden, moet daarbij een soepeler werkwijze worden toegepast.

(13) Om de toepassing van Verordening (EEG) nr. 386/90 te kunnen beoordelen, moet de lidstaten de verplichting worden opgelegd jaarlijks een evaluatie in te dienen van de uitvoering en de doeltreffendheid van de op grond van deze verordening verrichte controles en van de werkwijze bij de selectie van de producten voor fysieke controle.

(14) De opgedane ervaring vergt noodzakelijke en proportionele maatregelen, die op uniforme wijze moeten worden toegepast.

(15) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van alle betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze verordening worden de uitvoeringbepalingen vastgesteld voor de in artikel 2, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 386/90 bedoelde fysieke controle en substitutiecontrole.

2. Deze verordening is niet van toepassing op de uitvoertransacties in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2298/2001 bedoelde communautaire en nationale voedselhulp.

([1]) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.
([2]) PB L 68 van 12.3.2002, blz. 11.

▼B

3. Voor de toepassing van deze verordening, gelden de volgende definities:

— „douanekantoor van uitvoer”: het in artikel 5, lid 7, onder a), van Verordening (EG) nr. 800/1999 bedoelde douanekantoor;

— „douanekantoor van uitgang”: het in artikel 793, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde douanekantoor;

— „kantoor van bestemming van de T5”: het in artikel 912 quater van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde kantoor van bestemming.

Artikel 2

1. Onverminderd de in artikel 36, lid 4, artikel 37, lid 4 en artikel 44, lid 4, van Verordening (EG) nr. 800/1999 bedoelde controlemaatregelen, hoeven de lidstaten de in deze verordening vastgestelde fysieke controles en substitutiecontroles niet toe te passen op de in de artikelen 36 en 44 van Verordening (EG) nr. 800/1999 bedoelde leveranties.

2. Voor de berekening van het in artikel 3, lid 2, en het in artikel 3 bis van Verordening (EEG) nr. 386/90 bedoelde minimumpercentage te verrichten controles houden de lidstaten geen rekening met de uitvoeraangiften die betrekking hebben op:

a) hetzij een hoeveelheid van niet meer dan:

   i) 5 000 kilogram voor granen of rijst;

   ii) 1 000 kilogram voor groenten en fruit en voor producten die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen;

   iii) 500 kilogram voor de overige producten;

b) hetzij restitutiebedragen van minder dan 200 EUR.

3. De lidstaten stellen de nodige bepalingen vast om verlegging van het handelsverkeer en misbruik ten aanzien van de toepassing van de leden 1 en 2 te voorkomen. Wanneer daartoe een controle is uitgevoerd, mag deze worden meegenomen in de berekening om na te gaan of het in lid 2 bedoelde minimumpercentage te verrichten controles in acht is genomen.

Artikel 3

Voor de bepaling van de berekeningsgrondslag van het percentage voor het verrichten van de in artikel 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 386/90 bedoelde fysieke controles geldt als douanekantoor in de zin van artikel 3, lid 2, eerste streepje, van die verordening elk kantoor dat bevoegd is om de uitvoerformaliteiten voor de betrokken producten te vervullen.

Artikel 4

De producten die onder dezelfde gemeenschappelijke landbouwmarktordening vallen, worden geacht deel uit te maken van eenzelfde productsector in de zin van artikel 3, lid 2, derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 386/90.

De producten die onder de gemeenschappelijke marktordeningen voor granen en voor rijst vallen, enerzijds, en de producten die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, anderzijds, vormen elk één enkele productsector.

Artikel 5

1. Onder „fysieke controle” in de zin van artikel 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 386/90 wordt verstaan, het nagaan of de uitvoeraangifte, met inbegrip van de bijbehorende documenten, in overeenstemming is met de hoeveelheid, de aard en de kenmerken van de goederen.

In de in bijlage I bedoelde gevallen worden de daarin aangegeven methoden toegepast.

▼B

Het douanekantoor van uitvoer ziet erop toe dat artikel 21 van Verordening (EG) nr. 800/1999 in acht genomen wordt. Met name wanneer op grond van een concreet vermoeden twijfel bestaat ten aanzien van de gezonde handelskwaliteit van een product, moet het douanekantoor nagaan of het product voldoet aan de desbetreffende Gemeenschapsvoorschriften, en meer in het bijzonder de gezondheidsvoorschriften en de fytosanitaire voorschriften. Voorzover het douanekantoor dit noodzakelijk acht, voert het een laboratoriumonderzoek uit of laat het een dergelijk onderzoek uitvoeren met vermelding van het doel ervan.

2. Een fysieke controle waarvan de exporteur van tevoren uitdrukkelijk of stilzwijgend in kennis is gesteld, mag niet als fysieke controle worden meegerekend.

De eerste alinea geldt niet wanneer de boekhouding van een onderneming aan een controle volgens punt 3, onder a), van bijlage I wordt onderworpen.

3. Indien een douanekantoor van uitvoer per jaar en per sector minder dan 20 uitvoeraangiften aanvaardt, dient per sector ten minste één aangifte aan een fysieke controle te worden onderworpen.

Deze verplichting is niet van toepassing wanneer het douanekantoor van uitvoer op grond van de in artikel 3, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 386/90 bedoelde risicoanalyse de eerste twee uitvoeraangiften niet gecontroleerd heeft en daarna in die sector geen uitvoer meer heeft plaatsgevonden.

4. Indien de hoogte van de restitutie afhankelijk is van een bepaald gehalte, neemt het douanekantoor van uitvoer bij de fysieke controle representatieve monsters met het oog op een analyse van de bestanddelen in het bevoegde laboratorium.

Artikel 6

Indien een lidstaat de selectie maakt aan de hand van een risicoanalyse als bedoeld in artikel 3, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 386/90, gelden de volgende regels:

a) Het percentage uitgevoerde fysieke controles van niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende producten wordt niet meegerekend om het voor alle sectoren samen geldende percentage van 5 % te bereiken. In dit geval geldt voor niet onder genoemde bijlage I vallende producten een minimum van 0,5 %.

b) Indien de hoogte van de restitutie afhankelijk is van een bepaald gehalte en een product van dezelfde restitutiecode of GN-code regelmatig door de exporteur wordt uitgevoerd en indien in de afgelopen zes maanden bij het laboratoriumonderzoek geen gevallen van niet-overeenstemming met financiële consequenties van meer dan 200 EUR (brutorestitutiebedrag) zijn geconstateerd, behoeven in afwijking van artikel 5, lid 4, bij slechts 50 % van de fysieke controles representatieve monsters te worden genomen. Wanneer bij het laboratoriumonderzoek een geval van niet-overeenstemming met financiële consequenties van meer dan 200 EUR (brutorestitutiebedrag) aan het licht komt, moeten in de volgende zes maanden bij alle fysieke controles monsters worden genomen.

c) Voor douanekantoren van uitvoer waar een beperkt aantal soorten producten van niet meer dan twee productsectoren van ten hoogste vijf exporteurs voor uitvoer wordt aangeboden, mag het minimumaantal fysieke controles worden verlaagd tot 2 % per productsector. Sectoren met jaarlijks minder dan 20 uitvoeraangiften per douanekantoor worden niet in aanmerking genomen bij de bepaling van het aantal sectoren. De douanekantoren mogen deze bepalingen toepassen gedurende een volledig kalenderjaar op basis van de statistische gegevens over het voorgaande kalenderjaar, zelfs wanneer in de loop van het jaar van toepassing door meer exporteurs of voor meer productsectoren uitvoeraangiften worden ingediend.

▼B

Artikel 7

Teneinde de identiteit van de uit te voeren goederen tussen het douanekantoor van uitvoer en het kantoor van uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap of, indien verschillend, het kantoor van bestemming van de T5 te waarborgen, dienen de vervoermiddelen of de colli overeenkomstig het bepaalde in artikel 357 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 te worden verzegeld.

Artikel 8

1. Elk douanekantoor van uitvoer treft maatregelen die het mogelijk maken te allen tijde vast te stellen of het controlepercentage van 5 % is bereikt.

Op grond van deze maatregelen moet per sector blijken:

a) hoeveel uitvoeraangiften voor fysieke controle in aanmerking genomen zijn;

b) hoeveel fysieke controles zijn verricht.

2. De bevoegde ambtenaar die de controle heeft verricht, stelt een gedetailleerd verslag over elke fysieke controle op.

In dit verslag wordt de datum van de controle en de naam van de bevoegde ambtenaar vermeld. Het verslag wordt gedurende drie jaar na het jaar van uitvoer in het douanekantoor van uitvoer of in een ander kantoor op zodanige wijze bewaard dat het gemakkelijk toegankelijk is.

3. Op het controle-exemplaar T5 dat de goederen vergezelt, wordt in vak D de volgende vermelding aangebracht:

a) „Verordening (EEG) nr. 386/90”, wanneer het douanekantoor van uitvoer een fysieke controle heeft verricht;

b) „Verordening (EG) nr. 2298/2001”, wanneer het uitvoer voor levering als voedselhulp betreft.

Indien het douanekantoor van uitgang en dat van uitvoer in dezelfde lidstaat zijn gelegen wordt de betrokken vermelding aangebracht op het nationale document dat de goederen vergezelt.

▼M1

▼B

Artikel 10

1. Indien de uitvoeraangifte door een ander douanekantoor van uitvoer dan het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5 is aanvaard, dient het kantoor van uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap met inachtneming van de bepalingen van dit artikel een substitutiecontrole te verrichten. Indien het douanekantoor van uitgang niet het kantoor van bestemming van de T5 is, moet het kantoor van bestemming van de T5 de substitutiecontrole uitvoeren.

2. ►M2 Wanneer het douanekantoor van uitvoer het vervoermiddel of de colli niet heeft verzegeld, worden, onverminderd het bepaalde in lid 2 bis en de op grond van andere bepalingen getroffen controlemaatregelen, substitutiecontroles verricht, en dit zoveel mogelijk op basis van een risicoanalyse. ◄

▼M4

Het aantal substitutiecontroles per kalenderjaar mag niet kleiner zijn dan het aantal dagen waarop niet overeenkomstig de eerste alinea verzegelde partijen van met een restitutie uitgevoerde producten het douanegebied van de Gemeenschap via het betrokken douanekantoor van uitgang verlaten.

Wanneer de substitutiecontrole slechts één exporteur betreft, mag dit aantal niet kleiner zijn dan de helft van het aantal dagen waarop niet overeenkomstig de eerste alinea verzegelde partijen van met een resti-

▼M4

tutie uitgevoerde producten het douanegebied van de Gemeenschap via het betrokken douanekantoor van uitgang verlaten.

▼M2

2 bis. Wanneer het douanekantoor van uitgang of het douanekantoor van bestemming van de T5 constateert dat de bij het vertrek aangebrachte zegels zijn verwijderd zonder controle van de douane of zijn verbroken, dan wel dat geen vrijstelling van verzegeling is verleend overeenkomstig artikel 357, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2454/93, moet een specifieke substitutiecontrole worden verricht.

Van de overeenkomstig de bovenstaande alinea verrichte substitutiecontroles wordt ten hoogste 50 % in aanmerking genomen voor de berekening van het aantal substitutiecontroles dat overeenkomstig lid 2, tweede alinea, moet worden verricht.

▼B

3. Indien, gelet op de vereisten van het derde land van bestemming, een veterinair zegel is aangebracht, alsmede een douaneverzegeling is toegepast, wordt de substitutiecontrole slechts bij vermoeden van fraude verricht.

4. ►M2 Bij de substitutiecontrole als bedoeld in lid 2 wordt visueel nagegaan of de goederen overeenstemmen met de omschrijving ervan in het document dat deze heeft vergezeld van het douanekantoor van uitvoer naar het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5. ◄

Er worden slechts monsters voor analyse genomen wanneer het douanekantoor van uitgang aan de hand van de gegevens op de verpakking of in de documenten niet visueel kan nagaan of de goederen overeenstemmen met de omschrijving in het begeleidende document. In dat geval is artikel 5, lid 4, niet van toepassing.

▼M2

4 bis. Wanneer een substitutiecontrole als bedoeld in lid 2 bis wordt verricht, beslist het douanekantoor van uitgang of het bureau van bestemming van de T5, op basis van een risicoanalyse, of de controle beperkt blijft tot een visuele verificatie als bedoeld in lid 4, dan wel een fysieke controle omvat overeenkomstig artikel 5, leden 1 en 4.

▼B

5. ►M2 Elk douanekantoor van uitgang of elk kantoor van bestemming van de T5 treft zodanige maatregelen dat te allen tijde kan worden achterhaald:

a) hoeveel uitvoeraangiften voor de in lid 2 bedoelde substitutiecontroles in aanmerking zijn genomen;

b) hoeveel substitutiecontroles als bedoeld in lid 2 zijn verricht;

c) hoeveel substitutiecontroles als bedoeld in lid 2 bis zijn verricht. ◄

▼M3

Wanneer het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5 een monster heeft genomen, wordt op het controle-exemplaar T5 of, in voorkomend geval, op het nationale document dat aan de bevoegde autoriteit wordt teruggezonden, een van de volgende vermeldingen aangebracht:

— muestra recogida

— odebraný vzorek

— udtaget prøve

— Probe gezogen

— võetud proov

— ελήφθη δείγμα

— Sample taken

— échantillon prélevé

▼M3

— campione prelevato

— paraugs paņemts

— Bandinys paimtas

— ellenőrzési mintavétel megtörtént

— kampjun meħud

— monster genomen

— pobrana próbka

— Amostra colhida

— odobratá vzorka

— vzorec odvzet

— näyte otettu

— varuprov.

▼B

Een duplicaat of een kopie van het officiële document wordt in het douanekantoor van uitgang of in het kantoor van bestemming van de T5 bewaard.

▼M2

5 bis. Over elke substitutiecontrole als bedoeld in de leden 2 en 2 bis wordt een verslag opgesteld door de bevoegde ambtenaar die de controle heeft verricht. Aan de hand van het verslag kan worden gevolgd welke controles worden verricht, en het bevat ook de datum van controle en de naam van de ambtenaar.

Het wordt gedurende drie jaar, te rekenen vanaf het jaar van uitvoer, bewaard in het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5, op zodanige wijze dat het gemakkelijk kan worden geraadpleegd.

▼B

6. Het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5 licht de in lid 5 bedoelde autoriteit schriftelijk in over de uitslag van de analyse door op een kopie van het originele document het volgende te vermelden:

▼M3

a) hetzij een van de volgende vermeldingen:

— resultado del análisis conforme

— výsledek analýzy je v souladu

— analyseresultat i orden

— konformes Analyseergebnis

— vastav analüüsitulemus

— αποτέλεσμα της ανάλυσης σύμφωνο

— Results of tests conform

— résultat d'analyse conforme

— risultato di analisi conforme

— analīzes rezultāti atbilst

— Tyrimų rezultatai atitinka eksporto deklaraciją

— ellenőrzési eredmény megfelelő

— riżultat ta'l-analiżi konformi

— analyseresultaat conform

— wynik analizy zgodny

— Resultado da análise conforme

▼M3

— výsledok testu je v súlade

— rezultat analize je v skladu z/s

— analyysin tulos yhtäpitävä

— Analysresultatet överensstämmer med exportdeklarationen

▼B

b) hetzij het eigenlijke analyseresultaat, indien dit resultaat niet overeenstemt met het aangegeven product.

7. Wanneer uit de subsitutiecontrole blijkt dat de restitutievoorschriften niet in acht genomen zijn, stelt het betaalorgaan het in lid 5 bedoelde douanekantoor op zijn verzoek in kennis van de maatregelen die naar aanleiding van de door het kantoor geconstateerde feiten zijn getroffen.

▼M3

In dat geval brengt het douanekantoor van uitgang of het kantoor van bestemming van de T5 op het controle-exemplaar T5 of, in voorkomend geval, op het nationale document dat aan de bevoegde autoriteit wordt teruggezonden, een van de volgende vermeldingen aan:

— Solicitud de aplicación del apartado 7 del artículo 10 del Reglamento (CE) nº 2090/2002. Oficina de aduana de salida o de destino del T5:…

— Žádost o použití čl. 10 odst. 7 nařízení (ES) č. 2090/2002. Identifikace celního úřadu výstupu nebo celního úřadu určení T5:

— Anmodning om anvendelse af artikel 10, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2090/2002. Identifikation af udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for T5:…

— Antrag auf Anwendung von Artikel 10 Absatz 7 der Verordnung (EG) Nr. 2090/2002. Identifizierung der Ausgangszollstelle oder der Bestimmungsstelle des Kontrollexemplars T5:…

— Määruse (EÜ) nr 2090/2002 artikli 10 lõike 7 kohaldamise taotlus. Väljumistolliasutus või tolliasutus, kuhu saadetakse kontrolleksemplar T5:…

— Αίτηση εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002. Εξακρίβωση του τελωνείου εξόδου ή του τελωνείου προορισμού του Τ5: …

— Request for application of Article 10(7) of Regulation (EC) No 2090/2002. Identity of the customs office of exit or customs office receiving the control copy T5:…

— Demande d'application de l'article 10, paragraphe 7, du règlement (CE) nº 2090/2002. Identification du bureau de douane de sortie ou de destination du T5:…

— Domanda di applicazione dell'articolo 10, paragrafo 7, del regolamento (CE) n. 2090/2002. Identificazione dell'ufficio doganale di uscita o di destinazione del T5:…

— Pieprasījums piemērot Regulas (EK) Nr. 2090/2002 10. panta 7. punktu. Nobeiguma muitas punkta vai muitas punkta, kas saņem T5 kontroleksemplāru, identitāte:…

— Prašymas taikyti Reglamento (EB) Nr. 2090/2002 10 straipsnio 7 dalį. Išvykimo muitinės įstaiga arba įstaiga, kuriai išsiunčiamas T5 kontrolinis egzempliorius:…

— A 2090/2002/EK rendelet 10. cikke (7) bekezdésének alkalmazására irányuló kérelem. A kilépési vámhivatal vagy a T5 ellenőrző példányt átvevő hivatal azonosítója:

— Talba għall-applikazzjoni ta' l-Artikolu 10, paragrafu 7, tar-Regolament (KE) nru 2090/2002. Identifikazzjoni ta'l-uffiċċju tad-dwana tat-tluq jew tal-wasla tat-T5:…

▼M3

— Verzoek om toepassing van artikel 10, lid 7, van Verordening (EG) nr. 2090/2002. Identificatie van het kantoor van uitgang of van bestemming van de T5:…

— Wniosek o stosowanie art. 10 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002. Identyfikacja urzędu celnego wyjścia lub przeznaczenia T5.

— Pedido de aplicação do n.º 7 do artigo 10.º do Regulamento (CE) n.º 2090/2002. Identificação da estância aduaneira de saída ou de destino do T5:…

— Žiadosť o uplatňovanie článku 10 odsek 7 nariadenia (ES) č. 2090/2002. Identifikácia colného úradu výstupu alebo colného úradu určenia T5:

— Zahteva se uporaba člena 10, odstavka 7, Uredbe(ES) št. 2090/2002. Identifikacija carinskega urada izvoza ali namembnega kraja T5:

— Asetuksen (EY) N:o 2090/2002 10 artiklan 7 kohdan soveltamista koskeva pyyntö. Poistumistullitoimipaikan tai toimipaikan, johon T5-valvontakappale toimitetaan, tunnistustiedot:…

— Begäran om tillämpning av artikel 10.7 i förordning (EG) nr 2090/2002. Uppgift om utfartstullkontor eller bestämmelsetullkontor enligt kontrollexemplaret T5:…

▼M4

Artikel 11

De lidstaten zenden de Commissie elk jaar vóór 1 mei een evaluatieverslag toe over de uitvoering en de doeltreffendheid van de controles in het kader van deze verordening en over de werkwijze bij de selectie van de aan een fysieke controle te onderwerpen goederen. Het verslag omvat de in bijlage III genoemde onderdelen met betrekking tot de uitvoeraangiften die zijn aanvaard tussen 1 januari en 31 december van het voorgaande jaar.

De verslagen worden ingediend op een ISO 9660-compatibele cd-rom of een gelijkwaardige elektronische gegevensdrager en op papier.

Voor het in 2005 uit te brengen jaarverslag dat betrekking heeft op de in 2004 aanvaarde aangiften, kunnen de lidstaten ervoor kiezen geen melding te maken van:

— in het kader van de punten 1.5, 2.5 en 10.3 van bijlage III, de financiële gevolgen van de onregelmatigheden voor een bedrag tussen 200 EUR en 4 000 EUR,

— de in punt 1.7 van bijlage III gevraagde informatie.

▼B

Artikel 12

1. Verordening (EG) nr. 2221/95 wordt ingetrokken per 1 januari 2003.

2. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening volgens de concordantietabel in bijlage II.

Artikel 13

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003 voor de op of na die datum aanvaarde uitvoeraangiften.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼B

BIJLAGE I

VOOR HET VERRICHTEN VAN EEN FYSIEKE CONTROLE TOE TE PASSEN METHODEN

1. a) Indien de exporteur voor het laden van de onverpakte goederen gebruikmaakt van geijkte gesloten automatische laad- en weeginrichtingen, wordt de overeenstemming tussen de uitvoeraangifte en de goederen op zodanige wijze gecontroleerd dat de hoeveelheid door de geijkte automatische weeginrichtingen en de aard en de kenmerken door middel van representatieve steekproeven worden vastgesteld.

   Bovendien controleert het douanekantoor van uitvoer steekproefsgewijze of

   — de weeg- en laadinrichtingen zich niet lenen voor carrouselverkeer of voor andere manipulatie;

   — de ijktermijn van de weeginrichting niet is verlopen en de verzegeling intact is indien het een gesloten weeginrichting betreft;

   — de gewogen partijen daadwerkelijk in het opgegeven vervoermiddel worden geladen, en

   — de gegevens in de weegboeken of -bewijzen overeenstemmen met die in de laaddocumenten.

   b) In uitzonderlijke gevallen waarin de hoeveelheid van de onverpakte goederen niet door een geijkte automatische weeginrichting wordt vastgesteld, maakt het douanekantoor gebruik van een ander, uit commercieel oogpunt bevredigend controlemiddel.

2. a) Indien de exporteur voor het verpakken van de aangegeven goederen in zakken, dozen, flessen enz., en het wegen/meten ervan gebruikmaakt van geijkte automatische inrichtingen of van verpakkingen of flessen in de zin van de Richtlijnen 75/106/EEG ([1]), 75/107/EEG ([2]) en 76/211/EEG ([3]) van de Raad, moet het aantal zakken, dozen, flessen enz. in beginsel volledig worden geteld en moeten aard en kenmerken van de goederen door middel van representatieve steekproeven door het douanekantoor van uitvoer worden gecontroleerd. Het gewicht of de maat wordt vastgesteld door de geijkte automatische weeg-/meetinrichting of aan de hand van de verpakking of de flessen in de zin van de voornoemde richtlijnen. Het douanekantoor van uitvoer kan een zak, een doos of een fles wegen of meten.

   Indien de inrichting met een geijkte automatische teller is uitgerust, mogen de vaststellingen van de automatische teller in aanmerking worden genomen voor de fysieke controle van de hoeveelheid.

   Punt 1, onder a), tweede alinea, is van overeenkomstige toepassing.

   Indien de exporteur gebruikmaakt van pallets die geladen zijn met kisten, dozen, enz., kiest het douanekantoor van uitvoer representatieve pallets uit en controleert het of deze het opgegeven aantal kisten, dozen, enz., bevatten. Het douanekantoor kiest uit deze pallets een aantal representatieve kisten of dozen en controleert of deze het opgegeven aantal flessen, stuks, enz., bevatten.

   b) Indien de exporteur geen gebruikmaakt van inrichtingen als bedoeld onder a), eerste en tweede alinea, moet het douanekantoor van uitvoer het aantal zakken, dozen, enz., tellen. De aard en de kenmerken, het gewicht of de maat worden door middel van representatieve steekproeven gecontroleerd. De voorgaande alinea is van overeenkomstige toepassing.

   Wanneer de inhoud en het juiste gewicht op de onmiddellijke verpakking zijn vermeld, behoeven deze gegevens, in afwijking van de tweede zin van de vorige alinea, bij slechts 50 % van de fysieke controles geverifieerd te worden voorzover het betrokken product verpakt is voor verkoop in de groothandel en regelmatig door dezelfde exporteur wordt uitgevoerd, en voorzover in de afgelopen zes maanden geen geval van niet-overeenstemming met financiële consequenties van meer dan 200 EUR geconstateerd is.

3. a) Voor goederen die niet onder bijlage I bij het Verdrag vallen en die verpakt zijn voor verkoop in de detailhandel of op de onmiddellijke verpakking voorzien zijn van de nodige gegevens over inhoud en gewicht, kan, wanneer zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie of wanneer de ervoor gebruikte hoeveelheden product vastgesteld zijn in bijlage C bij die verordening, het douanekantoor van uitvoer eerst het gewicht en de inhoud van de niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen in onmiddellijke verpakking controleren aan de hand van de desbetreffende gegevens op de onmiddellijke verpakking. Het kantoor kan uit een partij een stuk nemen en het zonder verpakking wegen. Vervolgens wordt het totale aantal stuks van de niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen in onmiddellijke verpakking — in beginsel — geteld en/of gewogen.

   Punt 2, onder a) en b), is van overeenkomstige toepassing.

   Het kantoor kan een monster nemen om te verifiëren of er geen substitutie heeft plaatsgevonden. Artikel 5, lid 4, van deze verordening is niet van toepassing.

([1]) PB L 42 van 15.2.1975, blz. 1.
([2]) PB L 42 van 15.2.1975, blz. 14.
([3]) PB L 46 van 21.2.1976, blz. 1.

▼B

Het douanekantoor van uitvoer mag aannemen dat de samenstelling van deze niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen klopt, indien de op de onmiddellijke verpakking vermelde omschrijving en inhoud in overeenstemming zijn met de gegevens in de uitvoeraangifte of met de geregistreerde fabricageformule.

Indien de bevoegde autoriteiten de fabricageformule nog niet geverifieerd hebben, zorgt het douanekantoor van uitvoer ervoor dat deze verificatie en een overeenstemmingscontrole achteraf worden verricht door de onder de bevoegde autoriteiten ressorterende controleur van de boekhouding.

Met het oog op de toepassing van deze methode voor het verifiëren van de samenstelling van niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, stelt de lidstaat vooraf een procedure vast waardoor:

— de samenstelling van de betrokken niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen kan worden geverifieerd aan de hand van de boekhouding en de specifieke documenten betreffende de productie;

— aan de hand van de productiedocumenten van de onderneming de overeenstemming tussen de geproduceerde niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, de fabricageformule en de uitgevoerde goederen kan worden geverifieerd, en

— de overeenstemming tussen de uitgevoerde goederen, de daarop betrekking hebbende uitvoeraangifte, de fabricageformule en de geproduceerde goederen achteraf door de controleur van de boekhouding van de bevoegde autoriteit kan worden geverifieerd.

b) De specifieke documenten betreffende de productie van de betrokken niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen dienen na het jaar van de uitvoer nog drie jaar lang door de onderneming te worden bewaard.

c) Wanneer de procedure van punt 3, onder a), niet wordt toegepast, moet het douanekantoor van uitvoer representatieve monsters nemen, onverminderd het bepaalde in artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000.

▼B

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Deze verordening	Verordening (EG) nr. 2221/95
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 5 bis
Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 9 bis
Artikel 12	Artikel 10
Artikel 13	Artikel 11

▼M4

BIJLAGE III

ONDERDELEN VAN HET JAARVERSLAG ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 11

1. **Uitvoering van controles in de douanekantoren van uitvoer**

1.1. Het aantal uitvoeraangiften per sector per douanekantoor die bij de berekening van het minimumpercentage controles niet overeenkomstig artikel 2 zijn uitgesloten.

1.2. Vermelding of aangiften overeenkomstig artikel 2, lid 2, onder a) of b), zijn uitgesloten.

1.3. Het aantal fysieke controles die per sector per douanekantoor is uitgevoerd.

1.4. Indien van toepassing, een lijst van de douanekantoren die overeenkomstig artikel 6, onder c), verlaagde controlepercentages toepassen.

1.5. Het aantal controles per sector die tot de ontdekking van onregelmatigheden heeft geleid, de financiële gevolgen van de ontdekte onregelmatigheden waarbij het bedrag aan restituties meer dan 200 euro is, en, indien van toepassing, het referentienummer dat is gebruikt voor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 595/91 van de Raad [1] bedoelde mededeling.

1.6. Indien van toepassing, de actualisering van het aantal in de vorige jaarverslagen aan de Commissie meegedeelde onregelmatigheden.

1.7. Het bedrag aan aangevraagde restituties per sector voor wat de aan fysieke controles onderworpen aangiften betreft.

2. **Uitvoering van substitutiecontroles in de douanekantoren van uitgang**

2.1. Het aantal dagen per douanekantoor van uitgang waarop niet overeenkomstig artikel 10, lid 2, eerste alinea, verzegelde partijen van met een restitutie uitgevoerde producten het douanegebied van de Gemeenschap via het betrokken douanekantoor van uitgang hebben verlaten.

2.2. Het aantal substitutiecontroles als bedoeld in artikel 10, lid 2, die per douanekantoor van uitgang is uitgevoerd.

2.3. Het aantal uitvoeraangiften waarvoor het douanekantoor van uitvoer het vervoermiddel of de colli niet heeft verzegeld.

Het aantal uitvoeraangiften waarvoor de bij het vertrek aangebrachte zegels buiten de douanecontrole om zijn verwijderd of waarvoor die zegels zijn verbroken of waarvoor de in artikel 357, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde vrijstelling van verzegeling niet is verleend.

2.4. Het aantal specifieke substitutiecontroles als bedoeld in artikel 10, lid 2 bis, van de onderhavige verordening die per douanekantoor is uitgevoerd.

2.5. Het aantal substitutiecontroles als bedoeld in artikel 10, lid 2, van de onderhavige verordening die tot de ontdekking van onregelmatigheden heeft geleid, de financiële gevolgen van de ontdekte onregelmatigheden voor een hoger bedrag aan restituties dan 200 euro, in voorkomend geval inclusief het referentienummer dat is gebruikt voor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 595/91 bedoelde mededeling.

Het aantal specifieke substitutiecontroles als bedoeld in artikel 10, lid 2 bis, van de onderhavige verordening die tot de ontdekking van onregelmatigheden heeft geleid, de financiële gevolgen van de ontdekte onregelmatigheden voor een hoger bedrag aan restituties dan 200 euro, in voorkomend geval inclusief het referentienummer dat is gebruikt voor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 595/91 bedoelde mededeling.

2.6. Indien van toepassing, de actualisering van het aantal in de vorige jaarverslagen aan de Commissie meegedeelde onregelmatigheden.

2.7. In hoeverre de douanekantoren van uitgang artikel 10, lid 7, van de onderhavige verordening hebben toegepast en welke informatie door de betrokken betaalorganen is verstrekt.

3. **Werkwijze bij de selectie van partijen voor een fysieke controle**

3.1. Een beschrijving van de werkwijze bij de selectie van partijen voor een fysieke controle en de doeltreffendheid ervan.

4. **Wijzigingen van het systeem of de strategie voor de risicoanalyse**

De in punt 4.1 bedoelde informatie wordt verlangd van de lidstaten die overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 386/90 een risicoanalyse toepassen.

4.1. Een beschrijving van alle wijzigingen van de overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3122/94 van de Commissie [2] aan de Commissie meegedeelde maatregelen.

[1] PB L 67 van 14.3.1991, blz. 11.
[2] PB L 330 van 21.12.1994, blz. 31.

▼M4

5. **Gedetailleerde informatie over de selectiesystemen en over het systeem voor de risicoanalyse**

De in de punten 5.1-5.4 bedoelde informatie wordt verlangd van de lidstaten die overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3122/94 een risicoanalyse toepassen. De informatie hoeft alleen te worden verstrekt indien sinds het vorige verslag wijzigingen zijn aangebracht.

De in punt 5.5 bedoelde informatie wordt verlangd van de lidstaten die niet overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3122/94 een risicoanalyse toepassen.

5.1. Beschrijving van het uniforme systeem voor de vastlegging van het gewicht dat wordt toegekend aan de aan elke partij verbonden risico's, indien een dergelijk systeem bestaat.

5.2. Beschrijving van de periodiciteit waarmee de beoordeelde risico's worden geëvalueerd en herzien.

5.3. Beschrijving van het monitoring- en terugkoppelingssysteem om ervoor te zorgen dat gerichte controles worden uitgevoerd of dat aantekening wordt gehouden van goede redenen om dat niet te doen.

5.4. Indien voor de meest recente verslagperioden geen herziening van de risicobeoordeling (zie punt 5.2) heeft plaatsgevonden, leg dan uit waarom de bestaande beoordeling nog steeds het geschikte middel is om de doeltreffendheid van de fysieke controles te garanderen.

5.5. Indien niet overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3122/94 een risicoanalyse wordt toegepast, leg dan uit waarom het bestaande systeem van controles nog steeds het geschikte middel is om de doeltreffendheid van de fysieke controles te garanderen.

6. **Coördinatie met Verordening (EEG) nr. 4045/89**

6.1. Beschrijving van de maatregelen die op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 386/90 zijn genomen om de coördinatie met Verordening (EEG) nr. 4045/89 te verbeteren.

7 **Problemen bij de toepassing van Verordening (EEG) nr. 386/90 en van de onderhavige verordening**

7.1. Beschrijving van de problemen die eventueel bij de toepassing van Verordening (EEG) nr. 386/90 of van de onderhavige verordening zijn ondervonden, en van de voor de oplossing daarvan genomen maatregelen of geformuleerde voorstellen.

8. **Evaluatie van de verrichte controles**

8.1. Evaluatie of de controles op bevredigende wijze zijn uitgevoerd.

8.2. Vermeld of de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie [1] bedoelde verklarende instantie in haar jongste rapport als bedoeld in artikel 3, lid 1, van die verordening opmerkingen over de uitvoering van de fysieke en de substitutiecontroles heeft gemaakt, en geef de desbetreffende plaats in het rapport (hoofdstuk, bladzijde, enz.) aan. Indien het rapport aanbevelingen ter verbetering van het systeem van fysieke en substitutiecontroles bevat, geef dan aan welke maatregelen ten uitvoer zijn gelegd om het systeem te verbeteren.

8.3. De lidstaten die bij de opstelling van het jaarverslag de in punt 8.2 bedoelde maatregelen nog nietten uitvoer hebben gelegd, verstrekken die informatie uiterlijk op 31 juli van het jaar waarin het jaarverslag wordt ingediend.

9. **Voorstellen voor verbetering**

9.1. In voorkomend geval, voorstellen om de toepassing van de verordening of de verordening zelf te verbeteren.

10. **Fysieke controles op onder een voorfinancieringsregeling geplaatste producten of goederen overeenkomstig artikel 26, lid 7, van Verordening (EG) nr. 800/1999**

Met betrekking tot de fysieke controles die op basis van de betalingsaangiften worden verricht in het kader van de toepassing van de artikelen 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 565/80 van de Raad [2], wordt het volgende vermeld:

10.1. Het aantal betalingsaangiften per sector per douanekantoor die bij de berekening van het minimumpercentage controles niet overeenkomstig artikel 2 van de onderhavige verordening is uitgesloten.

10.2. Het aantal fysieke controles per sector per douanekantoor.

10.3. Het aantal controles per sector die tot de ontdekking van onregelmatigheden heeft geleid, de financiële gevolgen van de ontdekte onregelmatigheden voor een hoger bedrag aan restituties dan 200 euro, en, indien van toepassing, het referentienummer dat is gebruikt voor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 595/91 bedoelde mededeling.

[1] PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6.
[2] PB L 62 van 7.3.1980, blz. 5.